

dahil sa halamang ito?” Sumagot si Jonas: “Oo, at sapat na ang galit ko para naising mamatay.”

¹⁰ Sumagot si Yawe: “Naliligalig ka dahil sa isang halaman na di mo naman pinagpaguran o pinatubo. Sumibol ito sa loob ng isang magdamag at namatay sa

loob ng isang magdamag din.

¹¹ Ngunit may higit sa sandaa’t dala-wampung libong tao ang Ninive at hindi nila mapag-iba ang kanilang kanan sa kaliwa, at marami ring hayop. Hindi ba ako magmamalasakit sa malaking siyudad na ito?”

Kapanahon ni Isaias si Mikeas. Nagsalita siya tungkol sa parehong mga sitwasyon, pero madali pa ring paghambingin ang dalawa: tagabukid si Mikeas at may pinag-aralan naman at kilala si Isaias.

Taga-Moreset si Mikeas, isang nayon sa may hangganan ng kapatagan na dinaraan ng lahat ng hukbo ng Asiria at Ehipto. Alam niya ang mga paghihirap at mga pagkawasak na hatid ng digmaan, pati ang pagsasamantala sa mga magbubukid. Isang araw, tinawag siya ng Diyos at binigyan ng *lakas, katarungan at tapang* para simulang ilantad at tuligsain ang mga kasalanan ng Israel. Nagsalita siya sa ngalan ng Diyos na walang sinumang nagmamahal, at buong dahas na inilantad at binatikos ang ginagawang mga pang-aapi sa lahat ng lugar.

Ilan sa mga salitang sinabi ni Mikeas para sa Israel na nalalapit na ang pagkawasak, ang binago paglipas ng ilang panahon para iayon sa kalagayan ng Jerusalem at ng kaharian ng Juda nang ang mga ito ay nahaharap din sa katulad na krisis.

1 Ito ang salita ni Yawe na dumating kay Mikeas ng Moreset sa panahon ng paghahari nina Yotam, Ahaz at Ezekias sa Juda – sa mga pangitain tungkol sa Samaria at Jerusalem.

Laban sa Samaria at Jerusalem

• ² Makinig ang lahat ng bayan, makinig ang lupa at lahat ng naroon. Sumaksi nawa si Yaweng Panginoon laban sa inyo mula sa kanyang banal na templo.

• ^{1.2} Iliwan na ni Yawe ang Templo ng Jerusalem na kinaroroonan niya; tagung-tago kayat nakalimutan na siya ng lahat.

^{1.5} Ang unang kasalanan ng mga kaharian ng Israel at Juda ay nasa mga kapitolyo nila. Ang mga ito ang mga siyudad na lumamon sa mga bayan. Naroon ang

³ Dumarating nga si Yawe mula sa kanyang lugar, nananaog siya at nilalakad ang mga kai-taasan ng lupa.

⁴ Sa kanyang paana’y natutunaw ang mga bundok at nabibiyak ang mga lambak, parang kandila sa apoy, parang tubig na umaagos sa libis.

⁵ Dahil sa pagkakasala ni Jacob ang lahat ng ito, dahil sa kasalanan ng bayang Israel. Ano ang pagkakasala ni Jacob? Hindi ba ang Sama-

mga nabubuhay sa pagsasamantala sa magbubukid at doon ginagawang maluluhong mga palasyo ng iilan ang mga yaman ng lupa.

Sapat nang tingnan natin ngayon ang mga kapitolyo ng ilang bansa para patunayan ang sinasabi ni Mikeas: ang yaman ng bayan ay inaaksaya lamanq at inuubos

ria? Ano ang kasalanan ng Juda? Hindi ba ang Jerusalem?

⁶Kaya gagawin kong bunton ng guho ang Samaria, isang lugar para taniman ng ubas. Pagugulungin ang kanyang mga bato pababa sa lambak at ilalantad ang kanyang mga pundasyon.

⁷Dudurugin ang kanyang mga estatwa at sisilaban ang karumal-dumal niyang mga diyus-diyusan. Itatambak kong basura ang lahat niyang diyus-diyusan pagkat sa kita ng mga babaeng bayaran iyon nayari; at sa upa sa mga babaeng bayaran iyon mauwi.

⁸Kaya iiyak ako at tatangin, maglalakad na yapak at hubad. Aalulong akong parang asong-gubat at mananaghyo na parang kuwago. ⁹Sapagkat di na gagaling ang kanyang sugat; nararating ito hanggang Juda, hanggang Jerusalem na kabisera ng aking bayan.

¹⁰Huwag itong ibalita sa Gat o manangis sa Aco. Magpagulung-gulong sa alikabok sa Betlefra. ¹¹Taga-Safir, tugtugin ang trumpeta, at huwag palisanin ang taga-Sanan. Magluksa, Bet Ezel: nawalan ka ng mga kayamanan.

¹²Manginginig nga ang taga-Marot kapag pinarating ni Yawe ang kapahamakan sa mga pintuan ng Jerusalem.

¹³Isingkaw ang mga kabayo sa karwahe, ikaw na taga-Lakis. Sa iyo natagpuan ang paghihimsik at ikaw ang simula ng pagkakasala ng Dalagang Sion. ¹⁴Kaya magpipiyansa ka sa Moreset-Gat. Mandaraya sa mga hari ng Israel ang Bet Aksib.

¹⁵Muli kong ipadadala ang manlulupig sa iyo, taga-Maresa, at pupunta sa Adulam ang kaluwalhatian ng Israel.

¹⁶Ahitin ang iyong buhok dahil sa mga anak mong iyong ikinalulugod, magpakalbong pangrang buwitre sapagkat sila'y itinapon.

Laban sa mayayaman

2 ¹Kawawa ang mga nagbabalak ng katampalasanan, ang mga nagpaplano ng kasamaan sa kanilang highaan! Kinaumagaha'y ginagawa nila iyon pag-sapit ng pagkakataon.

sa mga bagay na walang saysay gaya ng mga diyus-diyusan at pagbibili ng sarili ng panahong iyon.

Sa 1:8, *yapak at hubad*, liban sa sako na tanging suot ng mga bihag (tingnan ang Isaia 20).

Sa 1:10, *ibinabalita ni Mikeas ang isang bagong paglalakay*, at inilalarawan ito sa paglalaro sa mga pangalan ng iba't ibang yugto sa daan.

• 2.1 Tinutuligsa niya ang mga mapagsasamantala na laging may legal na mga paraan para agawan ang

²Pag pinagnasahan nila ang mga bukid, kinakamkam ang mga iyon. Gusto ba nila ng bahay? Kinukuha nila iyon. Sinasamsam nila ang may-ari at ang kanyang sambahayan, ang tao at ang kanyang ari-arian.

³Kaya nagsasalita si Yawe: "May binalak akong masama laban sa mga taong ito, at walang leeg na maliligtas. Hindi na kayo makalalakad pang taas-noo pagkat magiging panahon ito ng kapahamakan."

⁴Magiging isang halimbawa kayo sa araw na iyon at pagtawanan sa punb-reng ito: "Inagawan kami ng ari-arian sa sarili naming lupa. Sino'ng magpapalayas sa tampalasang namahagi ng aming mga lupain?"

⁵Wala ngang makukuhang sinuman sa Kapulungan ni Yawe na mag-iingat ng lupa para sa inyo. ⁶Ano'ng sasabihin ninyo tungkol dito? Sapagkat walang sagot. Hindi lilipas ang kahihyan; ⁷hahampasin ng salitang ito ang bansa ni Jacob.

Sinasabi nila: "Nanghina ba ang lakas ni Yawe? Ganito ba ang paraan niya? Wala ba siyang masasabing mabuti para sa kanyang bayang Israel?"

⁸Ngunit kayo ang mga kaaway ng aking bayan. Hinuhubaran ninyo na pangang nasa digmaan ang mga panatag na nagdaraan, ⁹pinalalayas ninyo ang kababaihan ng aking bayan sa mga tahanang minamahal nila, ninanakaw ninyo sa kanilang mga anak ang walang hanggan kong pagpapala.

¹⁰Pakinggan ito ngayon: Tuminding kayo! Lumakad! Pagkat tapos na ang pahinga para sa inyo. Dahil sa inyong

maliliit at mahihina. Alalahanin natin na may kalipunan na ng mga batas ang Biblia, na mas una pa sa alinmang bayan, para ipagtanggol ang karapatan at buhay ng mga dukha, biyuda at iba pa. Tingnan ang Dt 23:16.

Ang lahat siyempre ay nagagalit sa propeta na gumugulo sa namamayaning pang-aapi.

Malamang na hindi kay Mikeas ang mga bersong 12-13 kundi saka na lamang idinagdag (tingnan ang Ez 34).

mga kasalanan, lalakad kayong naka-gapos.

¹¹Kung may dumating na mandaraya at magsabing: “Alak at serbesa ang ipangangaral ko sa inyo,” siya ang magiging propeta para sa bayang ito.

Pang-aliw na salita

¹²Titipunin ko kayo, bayan ng Jacob, at lilikumin ang nalabi sa Israel. Sama-sama ko silang titipunin gaya ng tupa sa kural, tulad ng isang kawan sa pastulan. ¹³May mangunguna sa kanila. Hayan: pinangungunahan sila ng kanilang hari. Nangunguna si Yawe sa kanila!

Inaapi ng mga pinuno at mga propeta ang bayan

3 • ¹Sinabi ko: Makinig kayo, mga pinuno ng Jacob, mga namumuno sa sambayanan ng Israel, hindi ba tungkulin ninyong alamin ang matuwid? ²Ngunit kinamumuhian ninyo ang mabuti at minamahal ang masama.

Tinatalupan ninyo nang buhay ang aking bayan at inaalisang ng laman ang kanilang mga buto. ³Kinakain ninyo ang laman ng aking bayan at dinudurog ang kanilang mga buto, tinatadtad silang pang-karneng lutuutin at gaya ng ulam sa palayok.

⁴Sa kanilang pagsigaw, hindi sasagot si Yawe; itatago niya ang kanyang mukha dahil sa masasama nilang gawa.

⁵Ito ang sinasabi ni Yawe laban sa mga propetang nagligaw sa aking bayan: Ang hula ninyo’y “Kapayapaan” kapag kayo’y may nakakain, pero sa sinumag walang

maisubo sa inyo, “Digmaan” ang inyong hula.

⁶Kaya daratnan kayo ng gabing walang pangitain at ng karimlang walang panghuhula. Lulubugan ng araw ang mga propeta at magiging madilim ang araw para sa kanila.

⁷Mapapahiya ang mga manghuhula. Magtatakip sila ng mukha sapagkat walang sagot mula sa Diyos. ⁸Ngunit puspos naman ako ng lakas, ng espiritu ni Yawe, ng katarungan at tapang, upang ipahayag sa Jacob ang kanyang pagsuway, sa Israel ang kanyang pagkakasala.

⁹Pakinggan ito, mga pinuno ng bayang Jacob, mga namumuno sa sambayanan ng Israel, kayong humahamak sa katarungan at bumabaluktot sa matuwid, ¹⁰kayong nagtatayo ng Sion sa dugo at ng Jerusalem sa kasamaan. ¹¹Tumatanggap ng lagay ang kanyang mga pinuno sa paghatol, nagpapabayad ang kanyang mga pari sa pagpapasya, at naniningil ang kanyang mga propeta sa panghuhula. Ngunit nananangan sila kay Yawe at nagsasabing: “Hindi ba’t nasa piling namin si Yawe? Kaya walang kapahamang sasapit sa amin.”

¹²Kaya dahil sa iyo’y aararuhing pangrang bukid ang Sion, at magiging sambuntong guho ang Jerusalem at isang gubat na may mga bato ang bundok ng Templo.

4 • ¹Sa mga huling araw, ang Bundok ng Bahay ni Yawe ay ipapatong sa mga bun-

• **3.1** Binabatikos niya ang may mas higit na pananagutan: ang mga nasa kapangyarihan sa bayan at sa relihiyon.

May mga propeta sa lahat ng dako; naging mga propeta sila gaya ng paghirang sa sinuman sa anumang tungkulin. Tumatanggap sila ng mga personal na pagkonsulta hinggil sa hinaharap at suwerte. Pero wala sa paglalabas sa gipit sa mga taong nagbabayad para sa kanyang karunungan (o panlilinlang) ang tunay na papel ng propeta, kundi nasa paglalantad at pagbatikos sa masama.

Muling inaakusahan ng talata 9-11 ang mga pinuno at mga tauhan sa gobyerno na pakiramdam ay ligtas sa paghihirap at kapahamakang sumasalanta sa bayan. Ang matagal nang pagtitiwala sa Jerusalem na siyudad

na pinangangalagaan ni Yawe ang nagtataguyod sa kanilang huwad na kapanatagan: kaya mawawasak ang Jerusalem. At walumpung taon pagkalipas ng sumpang ito, hindi pa rin ito malilimitan ng mga kasamahan ni Jeremias (Jer 26:18).

• **4.1** *Matutunghayan natin dito ang isang pahayag na gagaya ng nasa Isaia 2:2. Ibinabalita ng talata 9-10 ang Pagkatapon. Kaiba naman ang teksto 11-13 na mas katulad ng mga tula ni Isaia 5:1-3 na Sion na walang pagkalupig (tingnan ang Is 29:1 at 31:4).*

Isinasaad sa talata 6-7 ang katiyakan at kapanatagan ng bayan ng Diyos sa gitna ng masasamang puwersa sa daigdig.

dok upang ito ang maging pinakamataas sa lahat. ²Paroroon ang lahat ng bansa at magsabing: "Tayo na, umahon tayo sa bundok ni Yawe, sa bahay ng Diyos ni Jacob. Ituturo niya sa atin ang kanyang mga daan upang makalagak tayo sa kanyang mga landas. Pagkat sa Sion nanggagaling ang Aral at sa Jerusalem ang salita ni Yawe."

³Huhukuman niya ang mga bansa at isasayos ang mga bayan. Papandayin nila't gagawing asarol ang kanilang mga tabak, at karit ang kanilang mga sibat. Wala nang bansang magtataas ng tabak laban sa kapwa-bansa. Wala na ring magsasanay pa para sa digmaan. ⁴Ngunit bawat isa'y malayang mauupo nang panatag sa lilim ng sarili niyang punong igos o ubas – pagkat ito ang sabi ni Yawe ng mga Hukbo.

⁵Habang lumalakad ang mga bayan sa ngalan ng kanilang mga diyos, lalakad naman tayo sa ngalan ni Yaweng ating Diyos magpakailanman.

⁶Ipinahahayag ni Yawe: "Titipunin ko sa araw na iyon ang mga pilay at lilikumin ang mga itinapon, ang mga pinapagdusa ko. ⁷Gagawin kong nalabi ang mga pilay, isang malakas na bansa ang mga itinaboy. Si Yawe ang maghahari sa kanila sa Bundok Sion magpakailanman.

⁸Tungkol naman sa iyo, O toreng bantayan ng kawan, O kuta ng Sion, siyudad ng hari, ibabalik ang dati mong kaharian, ang paghahari ng dalagang Jerusalem.

⁹Bakit ka nananaghoy ngayon? Dahil ba sa wala kang hari at nalipol ang iyong tagapayo? Bakit ka dumaraing sa sakit gaya ng isang babaeng nanganganak? ¹⁰Mamilipit sa sakit at dumaing, O Dalagang Sion, tulad ng isang babaeng nanganganak, pagkat aalis ka ngayon sa siyudad at sa parang titira. Pupunta ka sa Babilonia; doon ka maliligtas, sasagipin ka ni Yawe sa kamay ng iyong mga kaaway.

¹¹Ngunit nagkakatipon ngayon ang maraming bansa laban sa iyo; sinasabi nilang: "Lapastanganin ang Jerusalem, papagnasain ang ating mga mata sa Sion." ¹²Ngunit hindi nila alam ang iniisip ni Yawe, o nauunawaan ang kanyang balak: na sila'y inipon niyang parang mga uhay sa giikan.

¹³Bumangon ka at gumiiik, O Dalagang Sion,

pagkat bigyong kita ng mga sungay na bakal at mga tansong kuko sa paa, at dudurugin mo ang maraming bayan. Itatalaga mo kay Yawe ang kanilang mga sinamsam, sa Panginoon ng sangkalupaan ang kanilang mga kayamanan.

¹⁴Patatagin ang mga pader ng iyong kuta, pagkat sinasalakay nila tayo. Gusto nilang hamapin ng pamalang bakal ang pisngi ng namumuno sa Israel.

Ngunit ikaw, Betlehem Efrata

5 ¹Ngunit kahit na pinakamaliit ka, Betlehem Efrata, sa mga angkan ng Juda, mula sa iyo ko ibabangon ang siyang mamumuno sa Israel. Manggagaling siya sa dati, sa kauna-unahang panahon.

²Kayat iiwan ni Yawe ang Israel hanggang makapanganak ang manganganak. At babalik sa bayang Israel ang nalabi sa kanyang mga kapatid.

³Titindig siya upang magpastol sa lakas ni Yawe, sa dakilang Pangalan ni Yaweng kanyang Diyos. Panatag na sila habang natatanyag siya hanggang sa mga dulo ng lupa. ⁴At siya ang magiging Kapayapaan.

Kapag sinalakay ng mga Asirio ang ating lupain

at tumapak sa ating teritoryo, ang pitong pastol ang ihaharap natin laban sa kanila,

walong pinuno ng mga tao.

⁵Paghaharian nila sa tabak ang Asiria

sa patalim ang lupaing Nimrod.

Palalayain nila tayo sa mga Asirio

pagsalakay nila sa ating lupain,

pagtapak nila sa ating mga hanggahan.

⁶At sa piling ng maraming bansa,

matutulad sa hamog na galing kay Yawe

ang nalabi ng Jacob,

na tulad ng ambong pumapatak sa damo.

Pagkat hindi na sa tao sila mananalig,

o magtiwala sa taong may kamatayan.

⁷Kaya sa piling ng maraming bayan,

matutulad sa leon sa mga hayop sa gubat

ang nalabi ng Jacob,

• **5.1 Ngunit... Betlehem Efrata, mula sa iyo ko ibabangon ang siyang mamumuno sa Israel.** Ibig sabihin'y sa angkan ni David magmumula ang Mesiyas, na sa Betlehem nakaugat. Hindi malinaw kung dapat ba siyang ipanganak sa Betlehem kahit na parang pinag-iiba ni Mikeas ang mapayapang haring ito na ipinanganak sa

isang bayan sa probinsiya at ang mga haring walang silbi na nasa kapitolyo. Pero nang sumunod na panahon, naintindihan ito ng marami na sa Betlehem dapat ipanganak ang Mesiyas: tingnan ang Jn 7:42. Ipinapakita ng abanghelyo ni Mateo kung paano nagkatotoo ang propesiyang ito sa kapanganakan ni Jesus (Mt 2:6).

na tulad ng batang leon sa kawan ng mga tupa, at walang makapagligligtas sa nilalapa't niluluray.

⁸Durugin mo ang iyong mga kalaban at malilipol ang iyong mga kaaway.

⁹Sa araw na iyon – sabi ni Yawe – itataboy ko ang iyong mga kabayo, sisirain ko ang iyong mga karwahe.

¹⁰Wawasakin ko ang iyong mga lungsod at gigibain ang iyong mga tanggulan.

¹¹Palalayasin ko ang iyong mga mangkukulam,

at di ka na manghuhula,

¹²aalisin ko ang iyong nililok na mga imahen, ang mga sagradong bato sa piling mo, upang huwag mo nang sambahin ang ginawa ng kamay mo.

¹³Itutumba ko ang mga sagrado mong haligi at dudurugin ang lahat mong diyus-diyusan.

¹⁴Nag-aapoy sa galit na maghihiganti ako sa mga bansang sumuway sa akin.

O bayan ko, ano ba'ng ginawa ko sa iyo?

6 ¹Pakinggan ang sinabi sa akin ni Yawe: “Tumindig ka, iharap mo sa mga bundok ang iyong usapin at sa mga burol ang iyong katwiran.”

²Dinggin, mga bundok, ang sumbat ni Yawe! Makinig, mga pundasyon ng lupa! Pagkat may usapin si Yawe laban sa kanyang bayan, at isinasakdal niya ang Israel.

³“Bayan ko, ano'ng ginawa ko sa iyo? Paano ako naging pagbigat sa iyo? Sagutin mo ako.

⁴Inilabas kita mula sa Ehipto, tinubos sa lupain ng pagkaalipin; ipinadala ko sina Moises, Aaron at Miriam upang manguna sa iyo.

• **6.1** *Bayan ko, ano'ng ginawa ko sa iyo? Paano ako naging pagbigat sa iyo?* Nakikipagtalos si Yawe sa kanyang bayan. Ito ang pag-ibig ng Diyos sa harap ng pagwawalang-halaga ng kanyang bayan.

Hindi na alam ng mga Judio ang gusto ng Diyos. Kung sila man ay nagigipit o nahihilig sa relihiyon, mga mamahaling bagay ang kanilang iniisip: mga handog, mga hain at kahit na ang pag-alay ng kanilang mga anak ayon sa kaugalian ng mga pagano.

Maging makatarungan, maawain at pakumbabang lumakad kasama ng iyong Diyos. Maikli at maliwanag ang sagot ng Diyos:

⁵O bayan ko, alalahanin ang plano ni Balak na hari ng Moab, at ang sagot sa kanya ni Balaam na anak ni Beor. Alalahanin ang iyong paglalakbay mula Sitim hanggang Gilgal upang makilala mo ang mga daang matuwid ni Yawe.”

⁶“Ano'ng dadalhin ko pagpunta kay Yawe at pagyuko sa Kataas-taasan? Magdadala ba ako ng mga sinunog na handog, ng mga guya? ⁷Masisiyahan ba si Yawe sa libu-libong lalaking tupa, sa nag-uumapaw na mga handog na langis? laalay ko ba ang aking panganay para sa aking pagkakasala, ang bunga ng aking katawan para sa aking pagkakamali?”

⁸“Tao, nasabi na sa iyo kung ano ang mabuti at kung ano ang gusto ni Yawe: maging makatarungan, maawain, at pakumbabang lumakad kasama ng iyong Diyos.

⁹Tumatawag sa lungsod ang tinig ni Yawe; ililigtas nga niya ang may pitagan sa kanyang Pangalan.

¹⁰May kayamanan kayong kinamal sa masamang paraan at may kulang na takalang isinumpa. ¹¹Tatanggapin ko ba ang gumagamit ng madadayang timbangan at may mga huwad na pagbigat sa kanyang bulsa?

¹²O lungsod ng mayayamang puno ng karahasan, ng mga taong sinungaling at mga dilang mapanlinlang! ¹³Masdan, hinahampas kita nang matindi, winawasak kita dahil sa iyong mga kasalanan. ¹⁴Kakain ka pero hindi mabusog, at patuloy na kakalam ang sikhura mo.

Mag-iipon ka ngunit wala kang maililigtas, at ibibigay ko naman sa tabak ang iniligtas mo. ¹⁵Magtatanim ka ngunit hindi mag-aani. Pipigain mo ang mga olibo ngunit hindi mo maipapahid sa sarili ang langis. Pipisain mo ang mga ubas ngunit hindi mo maininom ang alak.

– Maging makatarungan, na siyang sinasabi ni Amos.

– Maging maawain, na mensahe naman ni Oseas (2:21).

– Pakumbabang lumakad kasama ng iyong Diyos, na binibigyang-buod ni Isaia.

Nagtatapos ang aklat sa mga tula ng pag-asa na saka na lamang idinagdag sa panahon ng Pagkatapon. Katulad ng Habakuk ang katapusan (7:7): alam ng matuwid na habang naghahari ang ka-samaan, kailangang umasa siya sa katarungan ng Diyos.

¹⁶Sinusunod mo ang mga utos ni Omri at lahat ng mga gawain sa sambahayan ni Ahab. Kaya wawasakin kita para kutyain ang mga mamamayan mo at hamakin ng mga bansa.

7 ¹Lubha akong nalulungkot! Pagkat para akong namimitas ng bunga sa tag-araw, parang namumulot sa ubasan; wala namang makaing ubas, walang mga unang bunga ng igos na gustung-gusto ko.

²Naglaho sa lupa ang mga makadiyos, at wala isa mang matuwid na taong matagpuan. Lahat ay nag-aabang na magpadanak ng dugo, nag-uumang ng bitag sa kanyang kapatid. ³Sanay ang kanilang mga kamay sa paggawa ng masama. Nanghihingi ng regalo ang pinuno, tumatanggap ng lagay ang hukom, at naipasya ng makapangyarihan ang anumang gustuhin. ⁴Parang dawag ang kanilang kabutihang-loob, masahol pa sa tinikan ang kanilang katarungan.

Ngunit dumating na ang panahon ng pagpaparusa ayon sa ipinahayag ng iyong mga bantay, at ngayon ang panahon ng pagkalito.

⁵Huwag maniwala sa kasamahan ni magtiwala sa kaibigan. Mag-ingat sa pakikipag-usap sa babaeng kasiping sa higaan. ⁶Pagkat nanoloko sa ama ang anak na lalaki, nagrebelde sa ina ang anak na babae at sa biyenang babae ang manugang na babae. Kaaway ng bawat isa ang kanyang mga kasambahay.

⁷Ako nama'y umaasang maghihintay kay Yawe, sa Diyos na nagliligtas sa akin. Diringgin ako ng aking Diyos.

Tula ng pagkatapon – Babangon ang Jerusalem

⁸Huwag mo akong pagtawanan, kaaway ko. Mabuwal man ako, muli akong babangon. Nasa karimlan man ako ngayon, si Yawe ang aking liwanag.

⁹Titisin ko ang galit ni Yawe pagkat nagkasala ako sa kanya ngunit susuriin niya ang

aking usapin at ipagtatanggol ang aking mga karapatan. Dadalhin niya ako sa liwanag at madarama ko ang kanyang katarungan.

¹⁰Makakikita rin ang aking kaaway, at mababalot siya ng kahihyan. Di ba't sinabi ng babaeng ito: "Nasaan si Yaweng Diyos mo?" Malilibang ang aking mata sa pagkakatang niyuyurakan siyang parang putik sa lansangan.

¹¹Dumarating ang araw na itatayong muli ang iyong mga pader at palalawakin ang iyong mga hanggahan. ¹²Sa araw na iyon, pupuntahan ka ng mga tao mula sa Asiria hanggang Ehipto, mula Tiro hanggang sa Ilog, mula sa magkabilang dagat at mula sa bundok hanggang sa kabilang bundok. ¹³At matitiwangwang naman ang lupa dahil sa mga tagaroon at sa kanilang mga gawa.

¹⁴Ipastol mo ang iyong bayan na hawak ang iyong tungkod, ang iyong kawang tulad ng nag-iisang palumpong sa mayamang pastulan. Manginain sila sa Basan at Galaad gaya noong una. ¹⁵Ipakita sa amin ang kahanga-hanga mong gawa nang ilabas mo kami mula sa Ehipto.

¹⁶Mapapahiya ang mga bansa pagkakita nito sa kabila ng kanilang kapangyarihan. Matatahimik sila at hindi makapaniwala sa balita.

¹⁷Hihimurin nila ang alikabok gaya ng ahas, tulad ng gumagapang sa lupa. Lalabas silang nanginginig mula sa kanilang mga tanggulan sa laki ng takot sa iyo.

¹⁸Sino ang diyos na tulad mo, na nag-aalis ng pagkakasala at nagpapatawad ng kasalanan ng nalabi sa kanyang pamana? Hindi nga nagtagal ang iyong galit at kinalulugdan mo ang pagkahabag.

¹⁹Minsan ka pang mahabag sa amin at yurakan ang aming mga pagkukulang at ihagis sa kailaliman ng dagat ang lahat naming pagkakasala.

²⁰Ipakita sa amin ang iyong katapatan kay Jacob, ang iyong awa kay Abraham, gaya ng isinumpa mo sa aming mga ninuno noon pang una.